

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 880/2019
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љиљане Живковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К.бр.207/2018 од 09.01.2019.године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж.1.бр.88/19 од 26.03.2019.године, у седници већа одржаној дана 26.09.2019.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љиљане Живковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К.бр.207/2018 од 09.01.2019. године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж.1.бр.88/19 од 26.03.2019.године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 11К.бр.207/2018 од 09.01.2019. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда и то тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљена у року од 1 (једне) године не учини ново кривично дело. Обавезана је окривљена да оштећеном ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 49.500,00 динара, а суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Оштећени ББ је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 11Кж.1.бр.88/19 од 26.03.2019.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене и пресуда Основног суда у Лесковцу 11К.бр.207/2018 од 09.01.2019.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Љиљана Живковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, а побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати на поновно одлучивање или другом већу вишег суда или првостепеном суду, али другом судији.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче да првостепени суд у пресуди није навео субјективни елемент, за чије постојање, поред осталих битних елемената кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом, је неопходно да је учинилац радњу извршења предузео са директним умишљајем, а првостепени суд у изреци није навео околности, које се тичу управо тог субјективног односа окривљене према радњи извршења.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, по налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде и то да је: у време и у месту ближе описаном у изреци пресуде, претњом да ће напасти на живот или тело и дрским и безобзирним понашањем угрозила спокојство члана своје породице, свог бившег супруга, оштећеног ББ, при чему је могла да схвати значај свог дела и могла да управља својим поступцима, упутила му увредљиве речи и претње (ближе опредељене у изреци пресуде), при том му показала и средњи прст

десне шаке, иако је била свесна свог дела, хтела његово извршења и била свесна да је њено дело забрањено, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљене АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, и то како објективна тако и субјективна обележја наведеног дела, за које је правноснажно оглашена кривом.

Сходно изнетом, супротни наводи браниоца окривљене којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени су као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљене у осталом делу захтева истиче да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, будући да је иста неразумљива и не садржи разлоге о одлучним чињеницама, да суд у образложењу пресуде не наводи да ли је окривљена АА кривично дело учинила са умишљајем свесна свога дела и хтела њихово извршење, да пресуда не садржи облик виност, односно да је потпуно изостао закључак суда о субјективном односу окривљене према радњама извршења кривичног дела. Поред наведеног, у захтеву се наводи да изрека првостепене пресуде не упућује на закључак да су остварени сви елементи кривичног дела и да изрека описује непотпуно реализовано биће кривичног дела, чиме бранилац указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Такође, бранилац у образложењу захтева за заштиту законитости указује и да се из пресуде основног и вишег суда може закључити да не постоји ни један доказ на основу којег би се утврдило да је наведена радња код оштећеног изазвала осећај угрожености спокојства и телесног интегритета, да суд ни на један начин није утврдио да је наведена радња изазвала осећај угрожености, односно да у спроведеном првостепеном поступку није утврђено са степеном извесности да је окривљена извршила дело које јој се ставља на терет, нити је изведеним доказима утврђено да у радњама окривљене има елемената наведеног кривичног дела и да су нижестепени судови своје одлуке донели без икаквих доказа и да нису ценили доказе који иду у корист окривљене, чиме у суштини бранилац окривљене указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљене у захтеву истиче и повреду закона из члана 16. ЗКП.

Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, повреда закона из члана 16. ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено

подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, због чега је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, захтев одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић